

[Energiministeren]

ter af denne karakter. Det er klart, at aktiviteter skal holdes inden for lovgivningens rammer.

Men der er én afgørende forudsætning bag regeringens indstilling til disse sager, og det er, at den økonomiske risiko ved disse projekter ikke må lægges over på den helt forsvarsløse elforbruger. Der er to principielle spørgsmål, jeg gerne vil berøre her:

For det første lægges der i forslaget op til, at vi som sagt skal give elselskaberne mulighed for decideret at opføre og drive værker i udlandet og vel at mærke, som jeg nævnte det i begyndelsen, med en garanti på op til en milliard kroner. Dette forslag berører nogle helt principielle spørgsmål på elområdet og ikke mindst, hvorledes vi skal afgrænse og definere konsekvenserne for de enkelte forbrugere i forbindelse med elværkernes engagement i erhvervsaktiviteter i udlandet.

Der er selvfølgelig nogle projekter, der kan være gode, og der er også nogle, der kan blive en økonomisk succes, men det er klart, at problemerne opstår dér, hvor projekter, der virker som en økonomisk succes, ikke bliver det alligevel og der så kun er ét sted at sende regningen hen, nemlig til en elforbruger, der ikke kan vælge et andet elselskab og heller ikke, ligesom når det gælder en politiker, kan vælte politikeren bagefter. Der er desværre set nogle eksempler på dette også i den danske energisektor, som jeg synes vi skal analysere i forbindelse med denne diskussion.

Et andet hovedproblem er spørgsmålet om allerede på nuværende tidspunkt at tage stilling til, hvorledes energisektoren i Danmark skal investere i disse lande, når vi – som der også bemærkes i forslaget – er på vej til at lave nogle nye ordninger inden for EF, hvor der gerne skulle komme både nogle fælles muligheder og nogle fælles regler for aktiviteter inden for energiområdet.

Vi drøfter på EF-plan et forslag til direktiv om det, og udviklingen vil selvfølgelig gå i retning af, at hele energiområdet vil blive indrettet på mere markedsretlige vilkår. Når den tid kommer, skal vi selvfølgelig også indrette vores energiforsyning i overensstemmelse med dette, men i den mellemliggende fase, hvor vi befinder os nu, er det stadig ganske uklart, hvordan vilkårene i tredjepartsadgangsdirektivet vil tage sig ud, og derfor er det efter vores

mening utrolig vigtigt, at vi ikke nu tager stilling til, hvorledes nogle projekter skal se ud, som oven i købet kan indebære en risiko for elforbrugerne, og som siden hen ikke stemmer med de EF-regler, vi måtte vedtage i løbet af forhåbentlig rimelig få måneder. Disse spørgsmål mener jeg helt bestemt bør afklares, inden vi lægger os fast på en ny model.

Derfor er regeringens af den opfattelse, at et initiativ af den karakter, som forslaget vedrører, kræver en meget grundig drøftelse og en meget grundig analyse af specielt de to hovedproblemer, jeg har anført. Vi må ganske enkelt sikre os, at det ikke bliver den danske forbruger, der kommer til at betale regningen, og også, at den danske elsektor fra starten bliver indrettet efter de EF-krav, der er. Men jeg vil gerne præcisere, at regeringen naturligvis er parat til at deltage i en positiv og grundig drøftelse af, hvorledes elforsyningens og elinvesteringernes vilkår vil være også i fremtiden.

Per Tørsbøl (KF):

Umiddelbart ser dette forslag jo lidt tilforladeligt ud set med konservative øjne. Der er jo ekspansion, der er muligvis også arbejdspladser, og der er en hel masse ting, som vi går ind for, i dette forslag. Men ligesom ministeren nærer vi altså også lidt betænkelighed ved forslaget.

Vi er bange for, at forbrugeren i den sidste ende kan komme til at betale det gilde, der kan blive, hvis nogle af de investeringer i udlandet slår fejl – en milliard kroner er jo ikke småpenge. Principielt må det vel egentlig være sådan, at hvis man vil lave den slags ting, kunne man starte herhjemme.

Vi har lige for nylig vedtaget, at der skal gives tilladelse til opførelse af 2 værker i Jylland, og det betyder, at disse to værker i givet fald vil kunne eksportere el.

Noget andet er, at det vil give arbejdspladser, hvis man lader det ske herhjemme. Jeg er ikke sikker på, at etablering i udlandet vil medføre danske arbejdspladser. Derfor kan det undre mig en lille smule, at en mand, som jeg anser for at være rimeligt fornuftig – som det hedder på jysk, har jeg lært – som hr. Duetoft tilsyneladende er meget begejstret for et forslag af denne art.

Vi synes, det er udmærket at diskutere den slags spørgsmål, men vi synes også, vi har et